

BIELENIE (12) *sb n*

Pierwsze oraz końcowe e pochylone, drugie jasne.

sg N bielenié (5); -é (2), -(e) (3). ◇ D bieleniu (2). ◇ L bieleniu (5).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w s.v. bielić.

*Wybielanie; czynienie białym, rozjaśnianie; odbarwienie; insolatio Cn (12) : Y fzlá dzyewká fłuźebna do fynow kápłáńfkich [...] niofąc dla przyczyny płotno ku bieleniu/ y powiedziáá im pośelstwo od Chuffego. *BielKron* 72; O drugim bieleniu naydziefz ná końcu Rozdziału Dwudziestego. *SienLek* 75v.*

*Wyrażenia: »blizn bielenie«: Blizn bielenié *SienLek* Sv.*

*»bielenie lica; lica bielenie« (2 : 1): O zganiániu piég z licá [...] y tudziefz o bieleniu licá z ogorzeliny. *SienLek* 78, 80, S3.*

*»bielenie ząb (zębów)« (6): A ku bieleniu ząb/ weźmi bimfu/ háłunu/ y oczkowátey foli zárowno [...] á tym łobie zęby wycieray/ tedyć będą białe. *SienLek* 75v; O leczeniu zębów/ y o bieleniu poczerniałych. *SienLek* 76, 75v, 76, 78v [2 r.].*

Cf BIELIĆ